

■ Elxan YURDOĞLU

O, qadın kimi yol yeriyendə də diq-qeti özünə çekib, tələbə kimi auditoriya partalarında əyləşəndə də, hətta hər hansı bir tədbirdə, mərasimde iştirak edəndə də. Yox, bunu o özü bilərkənən eləmir. İlahi varlığın ona bəxş elədiyi istedadın zahirə yansımalarıdır bunlar sadəcə.

Naxçıvan Dövlət Universitetinin məzqiturasında oxuyarkən III-IV kurs Azərbaycan dili və ədəbiyyatı ixtisası tələbələrinə dərsə girirdik. 408-ci auditorianın girişində elə qapının yanında

lə, heyranlıqla pərəstiş etdiyi bir dünya ulduzuna vurğunluğu və həm də bu vurğunluqdan gələn hörmət və ehtiramın, ona bənzəmək istəyin yox, onun kimi fərqli düşüncələrə sahib olmağın sadə izahıdır.

Bir çoxunun ilk oxucusu olduğum, ümumiyyətdə isə hələ kitab halına gelməmişdən əvvəl ayrı-ayrılıqda oxuduğum bu hekayə, esse və pritçaları bir bütöv halında təkrar oxuyandan sonra bu qənaətə geldim ki, "İçimdəki Merilin" həm də fərqli düşünən, həmcinslərinə müəll-

şantılılarıyla tanış olduqca düşünməli olursan.

Bir həqiqət də var ki, hər kəs yazdıqlarında ilk önce öz obrazını yaradır. Ya da obrazlarına özündən detallar yükleyir, xarakter köçürür. Özünü anlatmaq istəyi həmişə olub yazar əhlində. "İçimdəki Merilin"də de Nərgizin bəzən həyat yaşıntıları, bəzən xarakter cizgiləri, bəzən düşüncə sferası, bəzən də etrafında müşahidə elədikləri boyasız-filansız oxucuya təqdim olunur. Amma bu boyasız-filansız yazıarda nə hikmətse

NARGİS

İçimdəki Merilin

"İcaze verinen haqqında ne istiyorsunuz, etdiklerinmə misəl olacaq qədər menimlə maraqlanırlarsa demək ki, men onlardan yaxşıyam".
Marilyn Monroe

Səndən getdiyim gün qanı çekilmişdi, bumbuz idi əlli gecenin..

...Darıxıram... Ümid etmək üçün ümid edirəm, ümidi dəri cəzalandırıb edam edirəm... Boğazımı sıxır "qürür" markalı qalstuk... Açıb atıram... Məndən getdikcə sənə dönürəm, səndə yaşamağa çalışdıqca ölürem...".

Ya da "Ötəki qadın" a belə başlayır müellif:

"Yenə vurdur ruhunun sahillərinə, yenə susdurdu içindəki ən dərin susqunluluğu, etrafına baxdı ən laqeyd bir biçimdə, gülüməsədi Ötəki qadın...qadın...".

İnanıram ki, Naxçıvanda doğulub boy-a-başa çatan, Naxçıvanda yaşayan və yaradan Nərgiz İsmayılovanın (Nargisin) timsalında ədəbi mühitimiz yeni və uğurlu bir imza qazandı. Nərimiz isə insan xarakterləriyle zəngin olan bu kibabdan sonra müəllifi həmişə axtaracaq.

"İçimdəki Merilin" kitabıyla "İçimdəki Nargis" bize içimizdəki Nərgizin bizdən biri olduğunu anlatdı və hər birimizin içindəki fərqliliyi cəkinmədən üzə çıxarmağa cəsəretləndirdi.

Mən də, yazar həmkarımı, Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Naxçıvan Bölmesində çalışdığım tədqiqatçı həmkarımı "İçimdəki Merilin" kitabı münasibətə təbrik edir və inanıram ki, bundan sonra biz onun daha irihəcmli əsərlərini oxuyaçaq. Hətta bir az irəli gedib bu bərədə oxuculara idindiñ söz verə bilərəm ki, qisa vaxtda o bizi öz romani ilə daha da heyrləndirəcək.

İçimdəki Nargis

ön cərgədə əyləşən bu qızın praktika keçən biz magistrantlara ünvanlaşdırığı sualların arxasında əgər o vaxt özünü göstərmə məqamları axtarırdımsa, bu gün onunla eyni müəssisədə bir yerə işləyəndən sonra o vaxtkı təxminlərimdə yanıldığını etiraf etməliyəm.

Həmin dövrde Şərq və Qərb ədəbiyyatı ənənlərinin müqayisəsi kimi bize ünvanlaşdırığı suallar dünya ədəbiyyatına əsaqlığından maraq göstərməsi, bir çox məşhur xarici romnaları oxumasının nəticəsi imiş.

Bütün bunları bu ilin əvvəlində Bakıda "Qanun" nəşriyyatında dərc olunan "İçimdəki Merilin" kitabını oxuyandan sonra bir daha xatırlamalı oldum.

Nargis (Nərgiz İsmayılova) həm özünün fərqli təqdimatıyla, həm də kitabına seçdiyi adla sözümüz əvvəlində bəhs etdiyim fərqliliyini bir daha ortaya qoydu. Əslində buna fərqlilikdən daha çox, başqalarından seçilək də demək olar. Bir insan isə başqalarından sadəcə özünəməxsus olan yaradıcı istedadıyla seçilə bilər ki, Nərgiz də məhz öz yaradıcı istedadıyla, həm də fərqli şəkildə özünü ədəbi camiəyə təqdim etdi.

İlk kitabı ilə oxucuların görüşünə gələn müəllif buna qədər müxtəlif saytlarda öz imzasını artıq tanıttırmış, sevdirmişdi.

"İçimdəki Merilin" sadəcə bir hekayəsindən götürüb sərlövhəyə çıxarılmış kitab adı deyil. Həm də dünya məsələsi və kino tarixinin indi də belə qıtbəy-

lifin açıq demək istəmədiyi şifrəli mesajıdır.

Bax bu mesaj vasitəsiylə Nərgiz öz oxucularına demək istəyir ki, içindəki fərqli düşüncələri ifadə eləməkdən çəkinməyin və elə düşünməyin ki, sizin içinizdə boy göstərən həmin arzular, isteklər, fikirlər cəmiyyət tərefindən tərsənəcək, eks reaksiya ilə qarşılanaq. Yəni qıscasası sizin kimi düşünen çoxları var ve bunlardan biri de mən özüməəm.

Bu kitab məhz həm də içindəki fərqlilikləri qorxudanmır, ictimai qınaqdanmı gizlətməye çalışan həmin insanlara "cəsareti olmağı bacarın" dileyiridir, "özünü ifadə eləməkdən çəkinməyin" xahişidir, "içinizdəki qadını sıxmayıñ, incitməyin" arzusudur. Bütün bunlar bir şəxsin-müəllifin timsalında oxuculara təlqin olunan həyat hadisələrinin bədii-poetik təcəssümüdür.

Müəllifin hər yazısını oxuduqca hadisərin mərkəzində sanki özünün dayandığını düşünürən. Bu bəlkə də belədir. Bu cür olmasa belə müəllifin uğurudur ki, o yazdıqlarında hadisələrin mərkəzində olduğu düşüncəsini yarada bilir və oxucu da müəllifin hadisələr boyu cərəyan edən yaşantisini izlədiyini zənn edir. Bunu ister "Alkandabalı oğlan" hekayəsində sürücü-turistin, ister "Qumarbazın qadını"nın, ister "Oğrular dəstəsində bir heftə" keçirən qızın, ister "Beyaz kəpənək"deki yeniyetmə qızçıqazın, ister "Gecənin rəfiqəsi"nin, ister-sədə "Ötəki qadının" və digərlərinin ya-

həmişə bədii çalarlar, poetik rənglər da-ha çox diqqət çəkir.

Bu hekayə, esse və pritçalarda obraszlıq özü də bir qeyri-ənənəvi təsir bağışlayır. Bu müəllifin mənəcə uğurlu gedidişidir. O, öz obrazlarına adlar vermir, ümumiləşdirir. Onun obraszlıq dediyim obrazlarına baxaqla. Rəsim, ığor, Mələk xala və Gürcü oğlan Caba istisna olmaqla digər yazılarının qəhrəmanları Qadın, Kişi, Oğlan, Körpə, Mən, O, Müəllim, Baba, Rəfiqə, Rejisör, Qonşu, Gəlin, Qumarbaz, Malış, Qızçıqaz, Həkim, Adam bu qəbildən olan hərkəsdir...

Mənə elə gəlir ki, müəllif həm də bir ədəbi priyom işlədir. Yazdıqlarında hər kesin özünün tapa bilməsini arzulayır. Buna da nail olduğuna eminəm.

Nargisin hekayelerinin dili də qeyri adı bir səlisliyə, axıcılıqla malikdir. İstə dialoqlarında, ister monoloqlarında, istərsə də müəllif təhkiyəsində bu özünü göstərir. "Beyaz kəpənək", "Günahkar idi yarpaqlar", "Keçməyen keçmişimizin şərefinə", "Vicdanımın qəddi bükülmüşdü", "Tapdalanan göz yaşı", "Bir qədəh yalnızlıq", "Boşluğun tragediyası" və digər nəşr əsərləridə Nərgiz bir-başa ürəklərə xıtab etdiyi üçün fərqli ıslublu axıcılıqla oxucunu kitabı bitirmədən ondan ayrılmaga imkan vermır. "Bir qədəh yalnızlıq" pritçasında oxuyuruq:

"Səndən getdiyim gün gecə idi, da-daqlarım susuzluqdan qurumuş çöllər kimi çarəsiz, göz yaşlarını duzlu dəniz.